RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 63.260 van 21 november 1996
in de zaak A. 70.954/VII-14.645.

In zake : Het Mutualiteitsverbond De Voorzorg,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat F. KENIS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Sint-Michielslaan 55/10

tegen :

1. de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Sociale Zaken,
2. de Controledienst voor Ziekenfondsen en de Landsbonden van Ziekenfondsen,
Instelling van openbaar nut in de zin van artikel 1, c, van de wet van 16 maart 1954 betreffende de controle op sommige instellingen van openbaar nut,
gevestigd te BRUSSEL,
Sterrenkundelaan 1.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Advocaat F. KENIS op 12 september 1996 namens DE VOORZORG - MUTUALITEITSVERBOND VAN LIMBURG heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van "de beslissing van de Minister van Sociale Voorzorg van 29 augustus 1996 waarbij, op eensluidend advies van de Controledienst voor ziekenfondsen de wijziging wordt geweigerd van artikel 42 B van de statuten van verzoeker met betrekking tot de toelatingsvoorwaarden van leden tot de dienst 'aanvullende verzekering geneeskundige verzorging voor zelfstandigen en leden van kloostergemeenschappen'";

Gezien de memories van antwoord van beide verwerende partijen;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur E. HAESBROUCK op grond van artikel 4 van het koninklijk besluit van 30 september 1992 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling administratie van de Raad van State, in geval van beroep als bedoeld bij artikel 68 van de wet van 6 augustus 1990 betreffende de ziekenfondsen en de landsbonden van ziekenfondsen;

Gelet op de beschikking van 18 oktober 1996 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 18 oktober 1996 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 24 oktober 1996;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. VERBIEST;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat F. KENIS, die verschijnt voor de verzoekende partij, van Adjunct-adviseur P. MYLEMANS, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, en van Adjunct-adviseur P. BALLEGEER, die verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur E. HAESBROUCK;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de verzoekende partij de volgende, door de verwerende partijen niet betwiste uiteenzetting geeft van de feitelijke gegevens van de zaak :

"1. Verzoeker is een erkend ziekenfonds in de zin van art. 2 van de wet van 06.08.1990 betreffende de ziekenfondsen en de Landsbonden van ziekenfondsen.

Zijn geactualiseerde statuten in functie van de wet van 06.08.1990 werden ambtshalve goedgekeurd volgens publicatie in het Belgisch Staatsblad dd. 19.09.1992.

2. Verzoeker organiseert, zoals de meeste ziekenfondsen, een aanvullende verzekering geneeskundige verzorging voor zelfstandigen en leden van de kloostergemeenschappen.

De gewaarborgde voordelen en de bijzondere aansluitingsvoorwaarden worden voorzien in hoofdstuk V, afdeling I van de statuten, art. 38 e.v.

Art. 42 B van de oorspronkelijke statuten stelde voor de toetreding tot deze dienst een leeftijdsvoorwaarde in van bij de 55 jaar.

Van deze voorwaarde kon afgeweken worden mits voorlegging van een attest van de adviserend geneesheer van het ziekenfonds waaruit bleek dat betrokkene door geen ziekte of gebrek was aangetast.

Op 17.03.1993 richtte de Controledienst voor de ziekenfondsen een omzendbrief aan de verschillende ziekenfondsen.

Uitgangspunt van deze omzendbrief was een aantal aanbevelingen te formuleren die er moesten toe bijdragen het jaarlijks financiële evenwicht van deze diensten te verzekeren en de tekorten uit het verleden aan te zuiveren.

Vele van deze diensten waren immers verlieslatend.

Eén van de geformuleerde aanbevelingen betrof de aansluitingsleeftijd die principieel op 50 jaar gesteld werd, mits een aantal uitzonderingen betrekking hebbende ondermeer op de mutatie van het ene ziekenfonds naar het andere of het feit dat de betrokkene via een ander stelsel van de kleine risico’s genoot.

3. Op 11.12.1995 ging de algemene vergadering van de verzoekende partij over tot een aanpassing van zijn statuten in functie van de aanbevelingen geformuleerd door de Controledienst.

Principieel werd de toetredingsleeftijd verlaagd tot 50 jaar mits de bijzonderheden zoals die voorkomen in de aanbevelingen van de Controledienst.

De bijzondere toetredingsvoorwaarden werden echter op één punt verruimd volgens de laatste alinea van het nieuwe art. 42 B van de statuten dat bepaalde :

> ’In uitzonderlijke gevallen die individueel aan de Raad van Bestuur worden voorgelegd, kan de aansluiting eveneens doorgaan op voorwaarde dat hier voor sociale redenen aanwezig zijn, dat uit de historiek blijkt dat de betrokkene vroeger als gerechtigde of als persoon ten laste heeft genoten van de voordelen die gedekt worden door de dienst van de geneeskundige verzorging en dat er in een attest van een geneesheer blijkt dat de betrokkene aanvaardbaar is voor de dienst voor geneeskundige verzorging. De beslissing tot aansluiting van de Raad van Bestuur dient in dit geval met éénparigheid van stemmen te worden genomen’.

4. Bij beslissing dd. 17.04.1996 bracht de Minister van Sociale Zaken aan verzoeker ter kennis dat de wijziging, aangebracht aan art. 42 B van de statuten kon goedgekeurd worden ’met uitzondering van het laatste lid, vermits deze wijziging niet conform is aan de richtlijnen opgenomen in de omzend-brief 1993 - 1 - D 1 van 17.03.1993 en 95 - 2 - D 2 van 22.02.1995’, wat de facto neerkwam op een weige-ring van de statutenwijziging.

5. Op 10.06.1996 ging de algemene vergadering van verzoeker over tot de stemming over een nieuwe tekst van art. 42 B.

De laatste alinea van art. 42 B werd als volgt gewijzigd :

> ’In uitzonderlijke gevallen die individueel aan de Raad van Bestuur worden voorgelegd, kan de aansluiting eveneens doorgaan op voorwaarde dat hiervoor sociale redenen aanwezig zijn. Het sociaal onderzoek aangaande de noodzaak van de aansluiting van de aanvrager zal gebeuren door een erkend centrum voor maatschappelijk werk. Uit de historiek van betrokkene moet blijken dat hij vroeger zelf als gerechtigde heeft genoten van de voordelen die gedekt worden door de dienst van de geneeskundige verzorging en uit een attest van een geneesheer moet blijken dat de betrokkene geen abnormaal risico vormt voor de dienst van geneeskundige verzorging. De Raad van Bestuur dient met éénparigheid van stemmen de beslissing tot aansluiting te nemen’.

Bij dit artikel werd de volgende toelichting verstrekt.

> ’In navolging van de aanbevelingen van de Contro-ledienst en tegelijkertijd oordelend dat in sociaal behartigswaardige gevallen de aansluiting bij de dienst kleine risico’s zelfstandigen toch niet totaal mag uitgesloten worden, werden strikte voorwaarden bepaald door de Raad van

Bestuur in de algemene vergadering van de Mutualiteit De Voorzorg. Er moeten bewijzen van vroegere solidariteit in deze sector bestaan en het gezondheidsrisico van de aanvrager moet binnen aanvaardbare normen blijven. In zulke gevallen kan individueel tot aansluiting besloten worden'.

6. De bestreden beslissing op eensluidend advies van het Controlecomité weigert deze wijziging van de statuten goed te keuren op de overweging dat :

'Hierbij heb ik de eer U mede te delen dat ik, conform het advies van de Raad van de Controledienst en in toepassing van de bepalingen van artikel 11 van de wet van 6 augustus 1990 betreffende de ziekenfondsen en de landsbonden van ziekenfondsen, de wijziging van het artikel 42 b, van de statuten van Uw ziekenfonds, beslist door de algemene vergadering van 10 juni 1996, niet goedkeur.
De aangebrachte wijziging is immers opnieuw niet conform aan de richtlijnen opgenomen in de omzendbrieven 93/1/D1 van 17 maart 1993 en 95/2/D2 van 22 februari 1995'";

2. Over de gegrondheid van het beroep.

2.1. Overwegende dat de verzoekende partij in een enig middel de schending aanvoert van onder meer artikel 11, § 2, van de wet van 6 augustus 1990 betreffende de ziekenfondsen en de landsbonden van ziekenfondsen, doordat de bestreden beslissing de aanvraag tot wijziging van de statuten van de verzoekende partij afwijst op de overweging :

"De aangebrachte wijziging is immers opnieuw niet conform aan de richtlijnen opgenomen in de omzendbrieven 93/1/D1 van 17 maart 1993 en 95/2/D2 van 22 februari 1995";

terwijl overeenkomstig artikel 11, § 2, van de wet, de Minister op eensluidend advies van de Controledienst iedere statutaire bepaling weigert "die strijdig wordt bevonden met de bepalingen van deze wet en haar uitvoeringsbesluiten of die het financieel evenwicht van de betrokkene diensten in het gedrang brengt", en de bestreden beslissing geenszins aangeeft, of ook niet zou kunnen aangeven, dat de voorgestelde statutenwijziging

strijdig is met de wet dan wel het financiële evenwicht van de betrokken dienst in het gedrang brengt, en terwijl geen enkele wettelijke bepaling aan de Controledienst de bevoegdheid geeft om op reglementaire wijze de voorwaarden vast te leggen waaraan de toetreding tot bepaalde diensten dienen te beantwoorden, en de Controledienst en de Minister derhalve niet de bevoegdheid hebben een statutenwijziging te weigeren met de enkele verwijzing naar niet-bindende aanbevelingen van de Controledienst; dat de verzoekende partij het middel nader toelicht als volgt :

"1. De bepaling van art. 11, § 2, van de wet van 06.08.1990 is duidelijk : een statutenwijziging kan slechts geweigerd worden wanneer de statutaire bepaling strijdig is met de bepalingen van de wet en van haar uitvoeringsbesluiten of wanneer de statutaire bepaling het financieel evenwicht van de betrokken dienst in het gedrang brengt.

2. De bestreden beslissing geeft niet aan en kan dit ook niet aangeven dat de statutaire bepaling strijdig is met een wettelijke of reglementaire bepaling.

3. Stelt zich dan nog slechts de vraag of de statutaire bepaling het financiële evenwicht van de betrokken dienst in het gedrang brengt.

De bestreden beslissing die enkel verwijst naar niet bindende aanbevelingen onderzoekt dus dit zelfs niet en is dus in se reeds onwettig.

Bovendien is het ten gronde duidelijk dat de betwiste bepaling helemaal niet van aard kan zijn, het financiële evenwicht van de betrokken dienst in het gedrang te brengen.

De uitzonderingsbepaling die immers geformuleerd wordt op de leeftijdsgrens van 55 jaar is zo restrictief dat zij geen invloed kan hebben op de financiële resultaten van de dienst.

Aansluiting is slechts mogelijk op voorwaarde dat sociale redenen aanwezig zijn die gecheckt worden door het Centrum voor Maatschappelijk Werk.

Bovendien moet de betrokkene een attest voorleggen van een geneesheer waaruit blijkt dat hij geen abnormaal risico vormt voor de dienst van de geneeskundige verzorging.

Tenslotte dient de Raad van Beheer met éénparigheid van stemmen de beslissing tot aansluiting te nemen, wat inhoudt dat de Raad van Beheer steeds op de rem kan gaan staan wanneer de financiële toestand van de dienst in onevenwicht zou komen.

Bovendien is de betrokken dienst van verzoekende partij, en dit in tegenstelling met de diensten van

andere ziekenfondsen die vaak verlieslatend zijn, allesbehalve verlieslatend.

Zoals blijkt uit de financiële resultaten van de dienst die bij huidig verzoekschrift gevoegd worden, is zowel voor de jaren 1994 als voor het jaar 1995 de dienst winstgevend en heeft hij een gecumuleerd boni van circa 43 miljoen, d.w.z. van circa 40% van de jaaromzet van de prestaties of circa 5 maanden prestaties.

Terzake kan verwezen worden naar de aanbevelingen vervat in de omzendbrief dd. 15.06.1995 van de Controledienst inzake de normering van de reserves.

Onder titel 4 ’Omvang van de reserves’ wordt aanbevolen een reserve aan te leggen ten belope van minimum 1,5 maand uitgave inzake de prestaties van het voorgaande jaar (norm in principe te verhogen met zogenaamde I.B.M.R.-reserve van 1,5 maand).

Dezelfde omzendbrief vermeldt dat de reserves in verhouding moeten blijven tot de te dekken riscio’s en dat vermeden moet worden dat de reserves te hoog oplopen.

Een maximum van eigenlijke reserves van 4,5 maand wordt als norm aangegeven.

M.a.w. de dienst van verzoekende partij bevindt zich voor wat betreft de reserves aan de rand van het maximum toegelatene en overschrijdt dus ruimschoots de minimum reserve.

Men ziet dan ook niet in hoe de voorgestelde statutaire bepaling het financieel evenwicht van de dienst in het gevaar zou kunnen brengen.

In feite streeft de Controledienst er blijkbaar naar dat de verschillende ziekenfondsen uniforme regels zouden hanteren inzake de aansluiting tot bepaalde diensten.

Dit is een opdracht die door de wetgever niet aan de Controledienst is toevertrouwd, minstens heeft de Controledienst geenszins terzake een normerende bevoegdheid gekregen.

4. Tenslotte moet nog opgemerkt worden dat de Minister en de Controledienst de eigen aanbevelingen van de controledienst discriminatoir toepassen (waarmee dan ook impliciet wordt toegegeven dat het maar om een niet-bindende aanbeveling gaat).

Volgens publicatie in het Belgisch Staatsblad dd. 21.04.1995 worden goedgekeurd de wijzigingen die de mutualiteit ’Arbeid en Gezondheid’ aan zijn statuten aanbracht op 18.10.1994.

Artikel 53 van deze statuten voorziet dat de Raad van Bestuur mag afwijken van de leeftijdsgrens ’voor de aanvragen om inschrijving die hij behartenswaardig acht’.

Het betreft hier dus een uitzondering die heel wat ruimer is dan deze voorzien in de statuten van verzoeker";

2.2. Overwegende dat de eerste verwerende partij in antwoord op het verzoekschrift betoogt wat volgt :

"Feiten :

De beslissing tot beperking van de aansluitingsleeftijd en de weigering van de wijziging van de statuten dient in de volgende context gezien te worden.

De verplichte ziekteverzekering voorziet, voor wat de zelfstandigen betreft, alleen in een tussenkomst voor de zogenaamde 'grote risico's'. Een zelfstandige die zich tegen de kleine risico's wil verzekeren kan terecht bij de dienst geneeskundige verzorging- 'kleine risico's' zelfstandigen die door alle ziekenfondsen wordt georganiseerd in de vrije en aanvullende verzekering.

In 1991 kampten 69 van de 103 ziekenfondsen met een mali voor het boekjaar. Er waren zelfs 79 van de 103 ziekenfondsen die een gecumuleerd mali hadden. Het mali van het boekjaar bedroeg 364,9 miljoen frank, het gecumuleerd mali bedroeg 1482 miljoen frank.

Op basis van de cijfers bleek dat de toestand van de dienst geneeskundige verzorging- 'kleine risico's' zelfstandigen sterk deficitair was. De vraag rees of het voortbestaan van de dienst niet in gevaar kwam. Door de gedwongen en belangrijke verhoging van de bijdragen was het immers niet denkbeeldig te veronderstellen dat de zelfstandigen in grote getale zouden afzien van een aansluiting bij de dienst voor geneeskundige verzorging 'kleine risico's'.

Na een grondige studie en evaluatie van de financiële toestand van de dienst werden door de Raad van de Controledienst, in overleg met het Technisch Comité, een aantal structurele herstelmaatregelen uitgewerkt waaronder de beperking van de aansluitingsleeftijd tot 50 jaar.

Teneinde het evenwicht in de sector te herstellen en ook de toekomstige verbintenissen veilig te stellen diende een algemene maatregel genomen te worden. Indien men enkel maatregelen zou nemen ten aanzien van ziekenfondsen die op het moment dat de maatregel genomen werd in moeilijkheden verkeerden zou dit de concurrentie vervalsen. De ziekenfondsen die in moeilijkheden zaten zouden nooit meer uit de problemen geraken aangezien er geen nieuwe leden meer zouden aansluiten. Ze zouden zich verplicht zien om hun bijdragen te verhogen wat op zijn beurt tot gevolg zou hebben dat de leden naar een ander ziekenfonds zouden gaan. Op die manier kan een ziekenfonds dat in moeilijkheden zit er nooit meer uitgeraken. Het was dus noodzakelijk om een algemene maatregel te nemen. Trouwens zoals uit hogervermelde cijfers blijkt kampte in 1991 ongeveer 80 % van de ziekenfondsen met problemen.

Mede dankzij de genomen maatregelen sloten in 1994 alle ziekenfondsen het boekjaar af met een boni. Er waren nog slechts 31 van de 95 ziekenfondsen met een gecumuleerd mali. De boni van het boekjaar bedroeg

1.926 miljoen frank en de gecumuleerde boni 2.639 miljoen frank.

De cijfers tonen duidelijk aan dat de genomen maatregelen een positief effect hebben gehad op de financiële toestand van de dienst geneeskundige verzorging- 'kleine risico's' zelfstandigen.

De genomen maatregel, met de gunstige effecten, kadert in de bevoegdheid van de controledienst voor ziekenfondsen om te waken over de financiële gezondheid van de ziekenfondsen.

Als noodzakelijke voorwaarden gelden onder andere dat het financieel evenwicht tussen opbrengsten en kosten elk boekjaar verzekerd is en dat de maatregelen getroffen worden met het oog op de aanzuivering van de tekorten uit het verleden en het aanleggen van de nodige reservefondsen";

2.3. Overwegende dat de tweede verwerende partij als verweer vooreerst een feitenrelaas geeft dat grotendeels overeenstemt met hetgeen de eerste verwerende partij aanvoert en hierboven is weergegeven onder nr. 2.2.; dat de tweede verwerende partij voorts stelt wat volgt :

"II. IN RECHTE

Verzoeker poneert in zijn enig middel volkomen ten onrechte dat de bestreden beslissing van de Minister van Sociale Zaken een schending zou inhouden van de artikelen 11, § 2, (...) van de wet van 6 augustus 1990 betreffende de ziekenfondsen en de landsbonden van ziekenfondsen.

Krachtens artikel 11, § 2, van de wet van 6 augustus 1990 weigert de Minister, op eensluidend advies van de Controledienst, iedere statutaire bepaling die strijdig wordt bevonden met de bepalingen van deze wet en van haar uitvoeringsbesluiten of die het financieel evenwicht van de betrokken diensten in het gedrang brengt.

In de vrije en aanvullende verzekering, is het noodzakelijk dat door de Controledienst ten aanzien van gevoelige sectoren, zoals de dienst geneeskundige verzorging 'kleine risico's', algemene maatregelen worden genomen, teneinde een globaal evenwicht tussen premies en prestaties te bewerkstelligen. In casu was de globale maatregel inzake leeftijdsbeperking noodzakelijk, vermits elk mogelijke risico-antiselectie, nefaste implicaties heeft voor zowel het betrokken stelsel in het algemeen als voor bepaalde ziekenfondsen waarvan deze dienst deficitair is.

De afwijking op de leeftijdsgrens waarvan de ministeriële goedkeuring bij de omstreden beslissing werd geweigerd, is ook van aard om het financieel

evenwicht van de betrokken dienst van verzoeker in het gedrang te brengen. Niettegenstaande deze dienst op heden financieel gezond is, kan deze situatie spoedig wijzigen, gelet op enerzijds de demografische evolutie en anderzijds het verhoogde risico ingevolge de toevloeiïng van leden die kwestieuze statutenwijziging kan veroorzaken. Er weze ook opgemerkt dat een ziekenfonds over quasi geen mogelijkheden beschikt tot het beperken van de uitgaven. In casu heeft de Controledienst bij toepassing van artikel 26, § 3, van de wet van 6 augustus 1990, de bevoegdheid om de erkenning van kwestieuze dienst van verzoeker in te trekken.

De door de Controledienst opgelegde leeftijdsgrens is ook een concretisering van het solidariteitsbeginsel welk één van de basisprincipes is van de wet van 6 augustus 1990 en ook uitdrukkelijk is bevestigd in artikel 2 van deze wet. Vermits maatregelen noodzakelijk zijn met het oog op dit financieel evenwicht (cfr. supra), impliceert het solidariteitsbeginsel dat personen die - gelet op hun leeftijd - een verhoogd risico vertonen, slechts ten laste van dit stelsel kunnen worden genomen indien zij daartoe ook voordien behoorden en bijdragen betaalden.

In deze optiek is het duidelijk dat de door verzoeker voorgelegde statutaire bepaling enerzijds een schending inhield van de wet van 6 augustus 1990 en anderzijds het financieel evenwicht van de betrokken dienst - zowel op globale als op specifieke wijze - in het gedrang bracht.

De omstreden beslissing van de Minister van Sociale Zaken beantwoordt derhalve aan de criteria van artikel 11, § 2, van de wet van 6 augustus 1990";

2.4.1. Overwegende dat luidens artikel 11, § 1, van de wet van 6 augustus 1990 betreffende de ziekenfondsen en de landsbonden van ziekenfondsen de Minister de wijziging van de statuten van een ziekenfonds op eensluidend advies van de Controledienst, goedkeurt; dat paragraaf 2 van dat artikel luidt als volgt :

"§ 2. De Minister weigert, op eensluidend advies van de Controledienst, (...) iedere statutaire bepaling die strijdig wordt bevonden met de bepalingen van deze wet en van haar uitvoeringsbesluiten of die het financieel evenwicht van de betrokken diensten in het gedrang brengt";

2.4.2. Overwegende dat de bestreden beslissing, waardoor een statutaire bepaling wordt geweigerd,

overeenkomstig haar bewoordingen is genomen met toepassing van de "bepalingen van artikel 11" en voorts de volgende redengeving bevat :

> "De aangebrachte wijziging is immers opnieuw niet conform aan de richtlijnen opgenomen in de omzendbrieven 93/1/D1 van 17 maart 1993 en 95/2/D2 van 22 februari 1995";

2.4.3. Overwegende dat overeenkomstig het aangehaalde artikel 11, § 2, de aangevochten weigering haar grondslag dient te vinden in hetzij een schending van de wet van 6 augustus 1990 of haar uitvoeringsbesluiten dan wel dat de geweigerde statutaire bepaling het financieel evenwicht van de betrokken diensten in het gedrang brengt; dat de verzoekende partij in het middel aanvoert dat de bestreden beslissing dit niet aangeeft of ook niet zou kunnen aangeven;

2.4.4. Overwegende dat de eerste verwerende partij in het hierboven onder nr. 2.2. aangehaalde verweer in wezen niet antwoordt op het middel; dat haar betoog immers vrijwel uitsluitend algemene beschouwingen bevat over de structurele herstelmaatregelen die het financiële evenwicht betreffen in de aanvullende ziekteverzekering en, wat het bestreden besluit betreft, enkel stelt dat "de genomen maatregel, met de gunstige effecten, kadert in de bevoegdheid van de controledienst om te waken voor de financiële gezondheid van de ziekenfondsen"; dat de eerste verwerende partij bijgevolg niets zegt over de in het middel aangevochten concrete toepassing van voornoemd artikel 11, § 2, die tot het bestreden besluit heeft geleid;

2.4.5. Overwegende dat de tweede verwerende partij in haar verweer aanvoert dat de voorgelegde statutaire bepaling een schending inhoudt van de voornoemde wet van 6 augustus 1990 omdat de "door de Controledienst opgelegde leeftijdsgrens een concretisering is van het

solidariteitsbeginsel welk één van de basisprincipes is van de wet" en ook "uitdrukkelijk is bevestigd in artikel 2 van deze wet"; dat dit standpunt echter niet kan worden aangenomen; dat immers een door de Controle-dienst aanbevolen leeftijdsgrens niet gelijkstaat met een bepaling van een wet; dat bijgevolg het niet in overeenstemming zijn met die leeftijdsgrens op zichzelf geen schending van de wet inhoudt;

Overwegende dat de tweede verwerende partij voorts stelt dat "de afwijking op de leeftijdsgrens waarvan de ministeriële goedkeuring werd geweigerd van aard is om het financieel evenwicht van de betrokken dienst van verzoeker in het gedrang te brengen" en dat "niettegenstaande deze dienst op heden financieel gezond is, deze situatie spoedig kan wijzigen, gelet op de demografische evolutie en anderzijds het verhoogde risico ingevolge de toevloeiing van leden die de kwestieuze statutenwijziging kan veroorzaken; dat in de motivering van de bestreden beslissing dit motief echter niet als dusdanig terug te vinden is; dat daarin immers slechts in algemene bewoordingen wordt verwezen naar "de richtlijnen opgenomen in de omzendbrieven" zonder dat van het financieel evenwicht van de betrokken dienst van verzoeker wordt gewag gemaakt; dat de verwerende partij overigens zelf toegeeft dat deze dienst op heden financieel gezond is; dat bijgevolg ten dezen niet blijkt dat met de bestreden beslissing de goedkeuring van de in het geding zijnde statutaire bepaling is geweigerd of mocht geweigerd worden omdat zij het financieel evenwicht van de betrokken dienst in het gedrang bracht;

2.4.6. Overwegende dat uit wat voorafgaat blijkt dat de bestreden beslissing niet voldoet aan de bepaling van voornoemd artikel 11 van de wet van 6 augustus 1990, hoewel in de beslissing zelf wordt gesteld dat dit

artikel is toegepast; dat het middel in die mate gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt de beslissing van de Minister van Sociale Zaken van 29 augustus 1996 waarbij de wijziging wordt geweigerd van artikel 42 B van de statuten van DE VOORZORG-MUTUALITEITSVERBOND VAN LIMBURG, beslist door de algemene vergadering van 10 juni 1996.

Artikel 2.

Dit arrest zal worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

Artikel 3.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van de Belgische Staat.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op eenentwintig november 1900 zesennegentig, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	D.	VERBIEST,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad.
	R.	STEVENS,	staatsraad,
	A.	VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
Mevr.	Ch.	BAMPS,	toegevoegd griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

Ch. BAMPS. **D. VERBIEST.**